

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1669/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ... и ЈЈ из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Милосављевић, адвокат из ..., против тужених: „КК“ АД ..., кога заступа пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ..., и „ЛЛ“ АД ..., одлучујући о ревизији првотуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 224/19 од 01.02.2019. године, у седници већа одржаној 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог „КК“ АД ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 224/19 од 01.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „КК“ АД ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 224/19 од 01.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 768/18 од 30.10.2018. године, одбијен је приговор стварне ненадлежности и обавезани су тужени да тужиоцима за период од 01.02.2015. године до 31.08.2015. године солидарно исплате накнаду трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора у износима наведеним у изреци првостепене пресуде са законском каматом за назначени период као и изреком пресуде наведене износе обрачунате затезне камате, те да им накнаде трошкове парничног поступка у износу од 673.341,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде па до исплате. Обавезан је друготужени да тужиоцима за тражене периоде (од 01.09.2015. године до 28.02.2108. године и од 01.09.2015. године до 31.12.2016. године, као и од 01.09.2015. године до 31.12.2017. године) исплати накнаду трошкова за исхрану у току рада и накнаду трошкова за коришћење годишњег одмора у износима наведеним у изреци првостепене пресуде са затезном каматом за означени период као и изреком пресуде наведене износе обрачунате затезне камате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 224/19 од 01.02.2019. године одбио жалбе тужених и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П1 768/18 од 30.10.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену првотужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију је изјавио с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији првотуженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права, будући да је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужилаца у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом првотуженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог оброка поднета је суду дана 29.03.2018. године.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора (у односу на првотужиоца 79.324,57 динара, друготужиоца 80.386,20 динара, трећетужиоца 81.528,50 динара, четвртотужиоца 86.380,20 динара, петотужиоца 79.965,10 динара, шестотужиоца 74.441,50 динара, седмотужиоца 79.765,20 динара, осмотужиоца 80.431,10 динара, деветотужиоца 83.731,20 динара, десетотужиоца 74.496,20 динара, једанаестотужиоца 73.080,10 динара) очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија првотуженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци под два.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић